A°. 1925.

N°. 4.

PUBLICATIE-BLAD.

BESLUIT *van den 23sten Januari 1925, betreffende het verleenen van vrijstelling van dienst.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Overwegende, dat ter uitvoering van art. 2 eerste lid van het Koninklijk Besluit van 25 November 1924 (P. B. 1925 No. 3) tot regeling van:

a. de binnenlandsche en de buitenlandsche verloven voor Surinaamsche en Curaçaosche burgerlijke landsdienaren;

b. de verlofbezoldigingen, te kwijten uit de Surinaamsche en uit de Curaçaosche geldmiddelen,

het noodig is, het navolgende vast te stellen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

1. Vrijstelling van dienst wordt onderscheiden in:

a. vrijstelling van dienst wegens ziekte;

b. vrijstelling van dienst wegens andere redenen;

2. Vrijstelling van dienst wordt verleend op den voet van de volgende voorschriften, voor zoover bijzondere regelen niet anders bepalen.

3. Deze regeling is niet toepasselijk op los personeel, waaronder worden verstaan dag-, week- en maandgelders, die geen aanspraak hebben op doorloopende inkomsten, nog geen twee achtereenvolgende jaren in dienst geweest zijn en niet bij andere regelingen met ander personeel zijn gelijk gesteld.

Art. 2.

1. Vrijstelling van dienst wordt verleend door den Gouverneur, met dien verstande, dat zij aan de daarvoor in aanmerking komende landsdienaren, al dan niet van eene vaste aanstelling voorzien, wordt toegestaan door:

a. de Hoofden der Bestuurs-afdeelingen aan de onder hen werkzame personen;

b. den President van het Hof van Justitie aan het personeel der griffie van dat Hof, aan dat der griffie van het Kantongerecht op Curaçao en aan den bode van het Hof van Justitie;

c. de Gezaghebbers ieder aan de in zijn ressort onder hen werkzame personen met uitzondering van die sub *d* genoemd;

d. de Kantonrechters aan het personeel der griffie van het Kantongerecht op de andere eilanden dan Curaçao.

2. De in het eerste lid van dit artikel onder letter *a* aangewezen autoriteiten zijn bevoegd het verleenen van vrijstelling van dienst over te dragen:

a. de Procureur-generaal aan den Commissaris van Politie, aan den Directeur van het Krankzinnigengesticht en aan de Districtmeesters ieder voor wat betreft de politie in zijn district;

b. de Administrateur van financiën aan den Inspecteur der belastingen, den Postdirecteur, den Kolonialen Ontvanger en de Districtmeesters ieder voor wat betreft het domeinbeheer in zijn district.

Art. 3.

1. Verzoeken om vrijstelling van dienst, waarop door den Gouverneur moet worden beschikt, worden langs hierarchischen weg ingediend.

2. Het hoofd, dat dit verzoek doorzendt, voorziet het van zijn raad.

Art. 4.

1. Vrijstelling van dienst wegens ziekte wordt uitsluitend verleend indien de betrokkene door zijn geestelijken of lichamelijken toestand verhinderd is zijn arbeid te verrichten. Hij, die bevoegd is de vrijstelling te verleenen, kan tot staving van de verhindering, overlegging van eene verklaring van een geneesheer vorderen; bovendien kan hij den betrokkene door den Gouvernementsgeneeskundige zijner woonplaats laten onderzoeken.

2. Voor vrijstelling voor meer dan drie achtereenvolgende dagen, is overlegging van eene verklaring als voren bedoeld verplicht.

3. Is de betrokkene niet lijdende aan eene besmettelijke ziekte en in staat zijn arbeid thuis te verrichten, dan kan hij, die bevoegd is de vrijstelling te verleenen, dit toestaan en behoeft geen vrijstelling te worden verleend.

4. Vrijstelling van dienst wegens ziekte kan ten langste worden toegestaan:

a. aan pensioengerechtigde personen voor één maand;

b. aan niet-pensioengerechtigde personen, met inbegrip van verlenging, voor twee maanden.

Art. 5.

1. De landsdienaren, al dan niet van eene vaste aanstelling voorzien, hebben in den loop van elk kalenderjaar aanspraak op vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte.

2. Deze bepaling is niet toepasselijk op het personeel van het onderwijs, dat als zoodanig de voorgeschreven vrije dagen en vacantiën geniet.

3. Aan het, in het vorig lid bedoeld personeel kan niettemin buiten de vacantiën vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte worden verleend, wanneer bijzondere, dringende omstandigheden daartoe aanleiding geven.

4. De in het eerste lid van dit artikel bedoelde vrijstelling van dienst duurt ten langste:

a. voor de gouvernements-geneeskundigen drie weken.

b. voor alle anderen twee weken.

5. Zon- en feestdagen, vallende binnen den termijn van eene verleende vrijstelling van dienst, worden bij de becijfering van het aantal dagen medegeteld. Als vrijstelling van dienst in den zin van dit Besluit, wordt echter niet aangemerkt de vrijstelling, die op grond van Godsdienstige gezindheid van den betrokkene uitsluitend en buiten den termijn, waarvoor eene vrijstelling van dienst op den voet van dit Besluit is toegestaan, wordt verleend voor de viering van kerkelijke feestdagen.

6. De aanspraak op de vorenbedoelde vrijstelling van dienst vervalt, wanneer de betrokkene in hetzelfde kalenderjaar reeds dertig dagen vrijstelling van dienst wegens ziekte heeft genoten.

7. Vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte, wordt niet verleend, wanneer dientengevolge ter beoordeeling van hem, die aangewezen is om de vrijstelling toe te staan, stoornis in den dienst ontstaat.

8. Hij, die bevoegd is de vrijstelling van dienst te verleenen, kan de hierbedoelde vrijstelling toestaan voor langeren termijn dan waarop aanspraak bestaat, mits voor niet langer dan dertig dagen gedurende één kalenderjaar.

Art. 6.

1. Gedurende eene vrijstelling van dienst blijft de betrokkene in het vol genot van zijn inkomen in den zin van art. 2, tweede lid, van het Koninklijk Besluit van 25 November 1924 (P B. No. 3), met dien verstande dat: wanneer wegens andere redenen dan ziekte in eenig kalenderjaar vrijstelling van dienst verleend wordt voor een langeren duur dan waarop aanspraak bestaat, *tien ten honderd* van het inkomen over dien langeren termijn wordt ingehouden.

2. Ingeval vervanging van dengene, wien vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte wordt toegestaan

voor langeren termijn dan waarop aanspraak bestaat, noodzakelijk is, komen de kosten van die vervanging voor zijne rekening, doch blijft de inhouding, bedoeld in het vorige lid achterwege.

3. Ingeval de betrokkene in het voorafgaand kalenderjaar de vrijstelling, waarvan hij gebruik had kunnen maken, niet of niet ten volle heeft genoten, wordt de in het vorig lid bedoelde korting niet toegepast over een gelijk aantal dagen als waarvan hij in dat jaar geen gebruik van zijne aanspraak heeft gemaakt.

Art. 7.

Voor de toepassing van vorenstaande bepalingen, wordt eene vrijstelling van dienst wegens ziekte, in te gaan binnen dertig dagen na het verstrijken van een voorafgaand verleende vrijstelling van dienst wegens ziekte, als eene verlenging van deze aangemerkt.

Art. 8.

De Gouverneur is bevoegd in bijzondere gevallen van dit besluit af te wijken.

Art. 9.

Jaarlijks in de maand Januari zenden zij, die bevoegd zijn vrijstelling van dienst te verleenen, aan den Gouverneur eene opgave in, vermeldende de namen dergenen, aan wie—en het aantal malen waarvoor—in het afgeloopen jaar door hen, krachtens de bepalingen van dit Besluit vrijstelling van dienst is verleend, met den aard en den duur daarvan.

2. Van alle beschikkingen tot het verleenen van vrijstelling van dienst, waarin korting of betaling van vervangkosten wordt opgelegd, worden 2 afschriften gezonden aan den Administrateur van financiën.

Art. 10.

Dit Besluit treedt in werking met ingang van den dag na dien zijner afkondiging en kan aangehaald worden als „*Vrijstellingsbesluit 1925*”.

Gegeven te Willemstad, den 23sten Januari 1925.

BRANTJES.

De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.

Uitgegeven den 27n. Januari 1925.
De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.